

per af Varer, hvor vi maatte indrømme, at der i Øjeblikket var meget store Vanskeligheder ved en Gennemførelse af Værditoldsystemet; Den ene Gruppe er Sysilke, og den anden Gruppe, som der var taget Hensyn til ved Lovforslagets Forelæggelse, var, hvad jeg kort vil kalde kunstige Blomster. Det viste sig, at det er meget vanskeligt at identificere disse Varer saaledes, at Toldgodtgørelsen ved Udførsel fra Kreditoplæg er i Stand til at ramme det rette. Som ærede Medlemmer maaske vil huske, udtalte jeg ved første Behandling, at der førstes Forhandling mellem Handelens Repræsentanter om at naa til en tilfredsstillende Ordning netop for disse for Kreditoplægets Vedkommende særlig vanskelige Grupper, og kunstige Blomster er netop en af de Grupper, som det vil være Fremtidens Opgave at ordne. Da Loven kun vil faa en rent midlertidig Karakter, har vi altsaa ikke ment at kunne opretholde Værdifortoldningen, der lægger Hindringer i Vejen for Kreditoplægssystemet. Men det er ingenlunde opgivet at finde en endelig Form for at forbinde Kreditoplægssystemet med Værditoldsystemet, inden vi forhaabentlig en Gang faar hele Toldloven over i Retning af Værditoldsystemet.

Dette er en af de større Ændringer, der er foreslaaet. Der er en hel Del mindre, hvor man selvfølgelig har taget det Hensyn, man har ment at kunne tage, til Ønsker, der var fremsat fra Handelens og Industriens Repræsentationer. Jeg skal nævne enkelte af de Ting, som blev omtalt ved første Behandling, hvor Oppositionen vilde givet det Udseende af, at der var sket saa overordentlig store Fejltagelser fra Administrationens Side i de tidligere vedtagne Luksustoldlovforslag. Det var navnlig Spørgsmaalet om Hatte. Der var ganske rigtig fremkommet det Resultat, at det blev en negativ Beskyttelse, idet Silketolden blev sat meget højt op ved Luksusbeskatningen, men Hattetolden ikke i tilsvarende Grad. Resultatet blev, at Toldgodtgørelsen blev for ringe ved Reeksport, hvis der var Tale om Kreditoplæg, og hvis der var Tale om Handel i al Almindelighed, vilde Afgiften af Silkefor, Silkekantebaand og Silkelidser blive større, end selve Beskyttelsestolden paa den færdige Vare var. Fra Administrationens Side har det været indrømmet, at der her skulde gives en Lempelse i Forhold til de tidligere Lovforslag. Den har hidtil været givet i en anden Form, i Dispensationsform, med Tilbagebetaling af erlagt Told. Ved Ændringsforslag Nr. 5 afgøres Spørgsmaalet ved, at man gaar over til at lade

Tolden og Godtgørelsen være saa meget højere, hvis der er Tale om Reeksport.

Saa er der et andet Punkt, der knytter sig nogen Interesse til, nemlig det, der omhandles i Ændringsforslag Nr. 8. I Toldudvalget er vi blevet stillet overfor det Forhold, at der i visse Metervarer til Herreklæder, for Resten ogsaa til Damedragter, er indvævet en ganske enkelt Silketraad, en saakaldt Effektraad. Den gør, at Tøjet faar et mere pynteligt Udseende, men har i Virkeligheden ikke saa megen Betydning, at den i nogen Maade kan karakterisere Varen som Silke. Derfor har vi i Overensstemmelse med den svenske Regel fra tidligere Tid indført, at saadanne Traade har man Lov til at indvæve i almindelige Klædestoffer, uden at det skal forholdes som Silke, naar det tilsammen ikke udgør mere end 3 pCt. af Stoffets Vægt. Noget lignende foreslaas for Hatte, der er sammensyet af saakaldte Tagalfletninger. Der regner man ikke med, at disse Tagalfletninger er sammensyet med en Silketraad. Det er ikke Luksus, det er den praktiske Traad, som anvendes i slige Tilfælde.

Jeg vil dernæst som et Punkt, der ogsaa er af Interesse, omtale Ændringsforslag Nr. 10. Paa den ene Side genindføres der jo her til Landet Varer, som oprindeligt er udgaaet her fra Landet, til Reparation, hvorefter de paa ny udføres, og paa den anden Side kan der være danske Varer, som udføres til Reparation og igen indføres. Der er givet den bestemte Regel nu i § 3, at en saadan Reparations-Ind- og Udførsel ikke skal medføre den fulde Beskatning som af en helt ny Vare, og der foreslaas her, at der i saadanne Tilfælde fortoldes med 15 pCt. af Reparationens Værdi, for saa vidt ikke selve Værditolden maatte medføre en højere Beskatning. Det er tillige dertil at bemærke, at derved kommer man i nogen Maade til at sikre, at Varer, der er her i Landet, gennemgaaende bliver repareret her i Landet, og det samme er selvfølgelig Tilfældet set fra den modsatte Side. Det gælder, som sagt, baade for Varer, som føres ud af Landet til Reparation, og for Varer, som føres ind i Landet til Reparation.

Yderligere skal jeg kun nævne, at der fra Handelens Side har været sat megen Pris paa den Ændring, som findes under Nr. 12. Afregningen med Kreditoplæg har hidtil regnet med et Aars Toldkredit, men det kan have sin Vanskelighed at faa afregnet indenfor en saa kort Tid, og Tidsrummet er derfor foreslaaet forlænget til 1½ Aar.

Et Punkt, som det ærede Medlem Hr. Rode har omtalt tidligere og ogsaa ved første